

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΣΚΕΨΗ

ΒΙΒΛΙΟ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ
ΤΟΥ/ΤΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΚΑΡΛ ΚΑΤΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Ο βοσκός Καρλ Κατς χάνεται με το κοπάδι του στην καρδιά ενός μαγικού δάσους. Τη μεγαλύτερη μέρα της ζωής του, βιώνει μια παράξενη περιπέτεια σε μια μυστηριώδη χώρα. Κατά την επιστροφή του, θα διαπιστώσει ότι όλα έχουν αλλάξει.

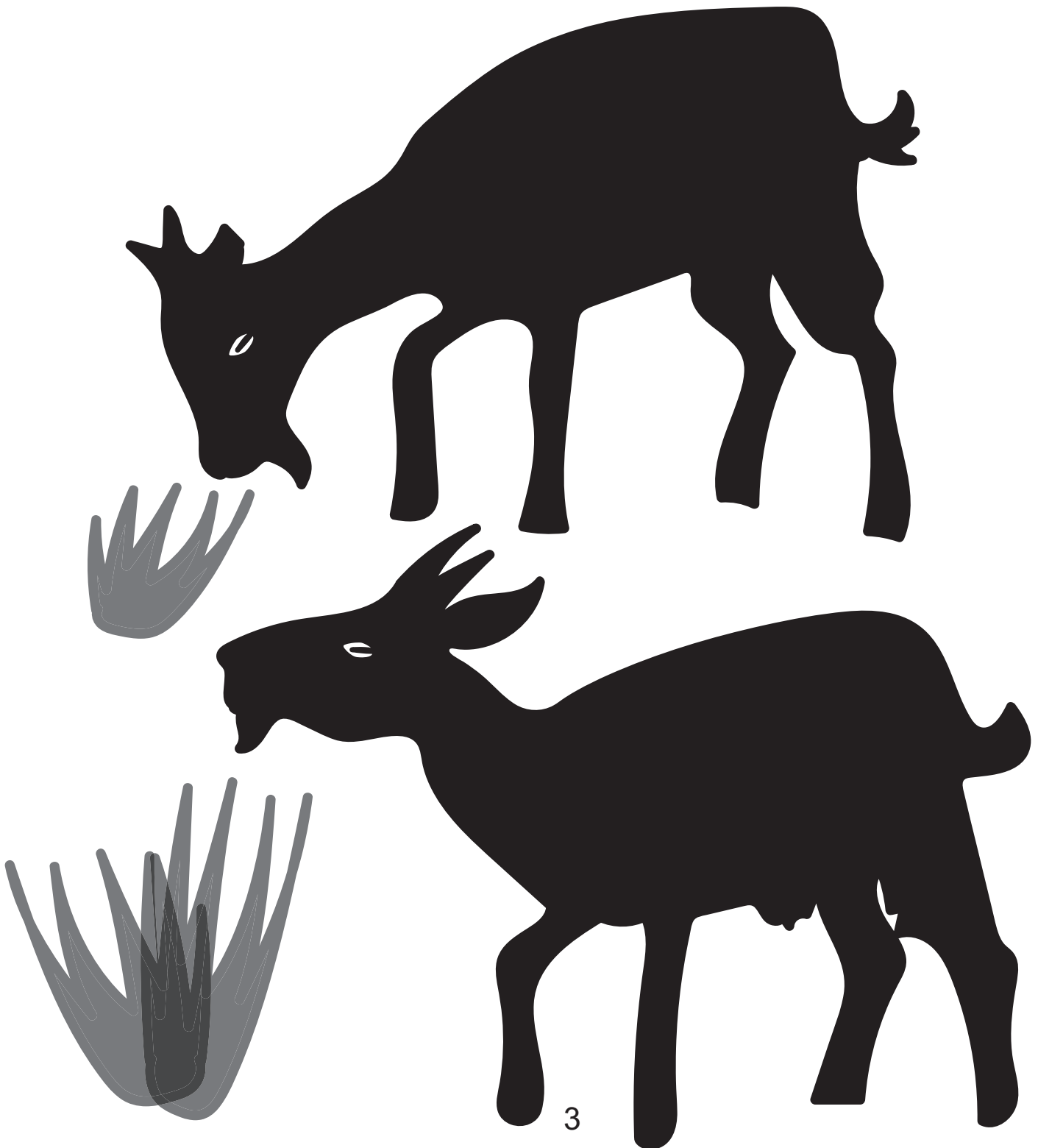
ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: KARL KATZ – ΚΑΡΛ ΚΑΤΣ

ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ: ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΛΕΞΕΙΣ-ΚΛΕΙΔΙΑ: ΓΙΓΑΝΤΕΣ, ΧΡΟΝΟΣ, ΒΟΣΚΟΣ, ΚΑΤΣΙΚΑ

ΕΙΔΟΣ: ΘΡΥΛΟΣ

ΗΛΙΚΙΑ: 5–6 ΕΤΩΝ

ΚΑΡΛ ΚΑΤΣ

Κάθε άνοιξη, στο πυκνό δάσος, οι μυστηριώδεις και υπέροχοι κάτοικοί του ξυπνούν για να γιορτάσουν την αναγέννηση της φύσης. Κατά τις ανοιξιάτικες λοιπόν νύχτες τα πάντα μπορούν να συμβούν κι όλα είναι πιθανά...

Πριν από πολύ καιρό, στους πρόποδες του Σπασμένου Βουνού, υπήρχε ένα μικρό χωριό τυλιγμένο στην αγκαλιά της μαγείας. Εκεί ζούσε ένας νεαρός βοσκός με το όνομα Καρλ Κατς. Ο βοσκός κάθε μέρα οδηγούσε το κοπάδι του σε αναζήτηση των καλύτερων βοσκότοπων, σκαρφαλώνοντας στους απότομους βράχους και στις απόκρημνες πλαγιές το ίδιο σβέλτα με τις κασίκες του προκειμένου να ατενίσει το βαθύ πράσινο του δάσους. Φαινόταν σαν στον ορίζοντα να υπήρχε μια απέραντη βαθυπράσινη θάλασσα και, καθώς οι κορυφές των δέντρων λικνίζονταν σαν κύματα απ' τον άνεμο, ο Καρλ ένιωθε την καρδιά του να φτερουγίζει μαζί με τις κινήσεις τους.

Ο νεαρός βοσκός λάτρευε να κάθεται και να παρατηρεί τη φύση, να ακούει τις φωνές και τα τραγούδια των ζώων. Παρακολουθούσε τα σύννεφα να περνούν κι ένιωθε σα να 'ταν οι σκέψεις του βουνού. Μπορούσε πάντα να καταλάβει αν ήταν θυμωμένα ή χαρούμενα, αν έπρεπε να περιμένει ένα ελαφρύ ψιλόβροχο ή μια πραγματική καταιγίδα. Οι κασίκες του έβοσκαν πάντα ήσυχα γύρω του. Συχνά τους πρόφτανε η νύχτα και τους συνέπαιρνε με τη μαγεία της. Και τότε συνέβαιναν πράγματα εκπληκτικά, πράγματα φανταστικά. Ο Καρλ ταξίδευε με το μυαλό του στα σύννεφα, ενώ οι κασίκες του κοπαδιού έγερναν τα κεφάλια τους στο γρασίδι γύρω του.

Μια ανοιξιιάτικη μέρα σαν όλες τις άλλες, ο Καρλ αποφάσισε να οδηγήσει το κοπάδι του σε ένα ερειπωμένο κάστρο για να περάσει εκεί τη νύχτα με ασφάλεια. Τα αρχαία τείχη ήταν παντελώς καλυμμένα από βλάστηση και το δάσος έμοιαζε σαν να καταπίνει σιγά σιγά ό,τι είχε απομείνει απ' το κάστρο, σαν να περικλείει τα ερείπιά του και να επεκτείνεται δημιουργώντας νέους χώρους και μονοπάτια. Ο Καρλ μέτρησε τις κασίκες του καθώς περνούσαν μπροστά από κάτι που έμοιαζε να ήταν κάποτε μια μνημειώδης και μεγαλοπρεπής είσοδος. Όμως μόλις μπήκε και η τελευταία, συνειδητοποίησε ότι η αγαπημένη του κασίκα δεν ήταν εκεί. Άρχισε πάλι να τις μετράει νευρικά, κοίταξε γύρω του και την κάλεσε σφυρίζοντας δυνατά. Ωστόσο, δεν υπήρχε κανένα ίχνος του ζώου. «Μήπως κάποιος λύκος ή καμιά αρκούδα έφαγε το κασικάκι μου;» αναρωτήθηκε λυπημένος καθώς επέστρεφε στο κοπάδι του. Λίγο αργότερα αποκοιμήθηκε απογοητευμένος.

Νωρίς το πρωί, ο Καρλ ένιωσε απαλά χάρδια στο πρόσωπό του. Ανοίγοντας τα μάτια του αντίκρισε μπροστά του το ρύγχος της αγαπημένης του κασίκας. Νομίζοντας ότι ονειρευόταν ακόμα, ανοιγόκλεισε τα μάτια του και είδε το κασικάκι του να βελάζει χαρούμενο. «Πού ήσουν;» είπε ο Καρλ και το αγκάλιασε χαρούμενος. «Τι τρομάρα μου προκάλεσες! Δεν πρέπει να το ξανακάνεις ποτέ αυτό!» είπε και γεμάτος χαρά ξεφύσηξε ανακουφισμένος που 'χε και πάλι κοντά του το αγαπημένο του κασίκι. Το ζώο, χαρούμενο πολύ κι αυτό, χοροπηδούσε γύρω από τον Καρλ με τόση ζωηράδα που ο βοσκός έτρεξε να ξυπνήσει τα υπόλοιπα κασικάκια και να τα οδηγήσει στη βοσκή.

Η μέρα πέρασε γρήγορα, ο Καρλ ένιωθε ευφορία αλλά κι ανησυχία. Ένιωθε ότι τα δέντρα, τα σύννεφα και το βουνό έκρυβαν κάποιο μυστικό. Έτσι ο Καρλ ρώτησε τους κορμούς των δέντρων, τους θάμνους, τα άγρια κουνέλια: «Τι μου κρύβετε; Ποιο είναι το μυστικό σας;». Το δάσος έμοιαζε να καθυστερεί, απρόθυμο να αποκαλυφθεί. Ο Καρλ, μην έχοντας λάβει απάντηση στο ερώτημα που έκαιγε σαν φλόγα μέσα του, έμεινε να παρατηρεί το έργο δύο μελισσών που μάζευαν νέκταρ. Του φάνηκε σαν να 'λεγαν: «Ο ήλιος έδυσε, πρέπει να γυρίσουμε πίσω!».

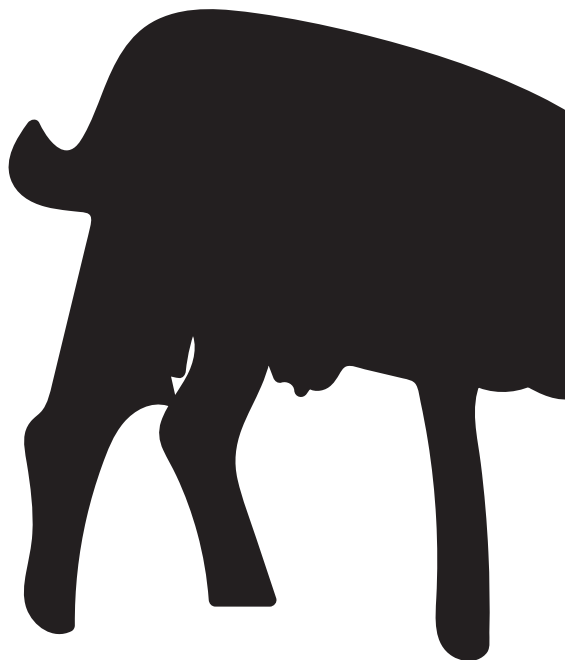

Ξαφνιασμένος και πάλι απ' το ηλιοβασίλεμα, ο Καρλ συνειδητοποίησε ότι είχε αρχίσει να πέφτει κιόλας το βράδυ. Παράξενες σκιές απλώνονταν και κρύβονταν ανάμεσα στα δέντρα, συνοδευόμενες από μια σιγανή φλυαρία, έναν χαμηλόφωνο ψίθυρο που ο νεαρός βοσκός συνέχιζε να μην μπορεί να καταλάβει. Ο Καρλ με ένα σφύριγμα συγκέντρωσε τις κατσίκες του και κατευθύνθηκε πίσω στα ερείπια του κάστρου. Μόλις μπήκε μέσα στα τείχη, ο βοσκός μέτρησε και πάλι τις κατσίκες και παρατήρησε ότι για ακόμα μια φορά έλειπε η αγαπημένη του κατσικούλα. Τώρα, περισσότερο περίεργος παρά ανήσυχος, άρχισε να κοιτάζει γύρω του, μετακινώντας μακριούς βλαστούς κισσού κι άλλα αναρριχώμενα φυτά που ήταν μπλεγμένα στους τοίχους.

Καθώς λοιπόν έψαχνε τη μικρή κατσικά του πίσω από τη βλάστηση, σε μια γωνιά, ανακάλυψε μια χαμηλή, στενή πόρτα, τόσο μικρή που ο Καρλ έπρεπε να γονατίσει για να τη διαβεί. Χαμήλωσε το σώμα του, πέρασε από κάτω κι άρχισε να σέρνεται, γυρνώντας πού και πού προς τα πίσω και ρίχνοντας κλεφτές ματιές προς την πόρτα. Ήδη είχε αρχίσει να μοιάζει με ένα μικρό λαμπερό τετράγωνο, το οποίο μέσα σε μια στιγμή εξαφανίστηκε. Τότε, είδε το κατσικάκι του λίγο πιο πέρα να βελάζει σαν να τον προσκαλούσε να το ακολουθήσει κι έτσι περπάτησε ξοπίσω του. Τελικά, έφτασαν σε μια πελώρια σπηλιά και ο Καρλ έκπληκτος πετάχτηκε όρθιος. Όσο κι αν κοίταζε γύρω του δεν μπορούσε να δει το τέλος της σπηλιάς, οι τοίχοι της ήταν τόσο ψηλοί που ο Καρλ ένιωθε ζαλάδα.

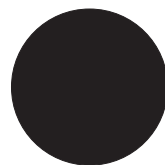

Ξαφνικά, άρχισε να πέφτει από πάνω του κάτι σαν βροχή από πετραδάκια. Ο Καρλ προστάτευσε τον εαυτό του με τα χέρια του, αλλά όταν κοίταξε πιο προσεκτικά, συνειδητοποίησε ότι ήταν βρόμη. Εννέα μεγάλα άλογα, με τρίχωμα τόσο μαύρο και γυαλιστερό που στην αρχή τα πέρασε για σκοτάδι, έτρωγαν ήρεμα από πάνω του. Κριθάρι και βρόμη έπεφταν κατά διαστήματα από τα στόματά τους. Μετά την αρχική του έκπληξη, ο Καρλ άρχισε να φοβάται. «Ποιος στο καλό θα μπορούσε να ιππεύσει τέτοια επιβλητικά ζώα;» αναρωτήθηκε φοβισμένος.

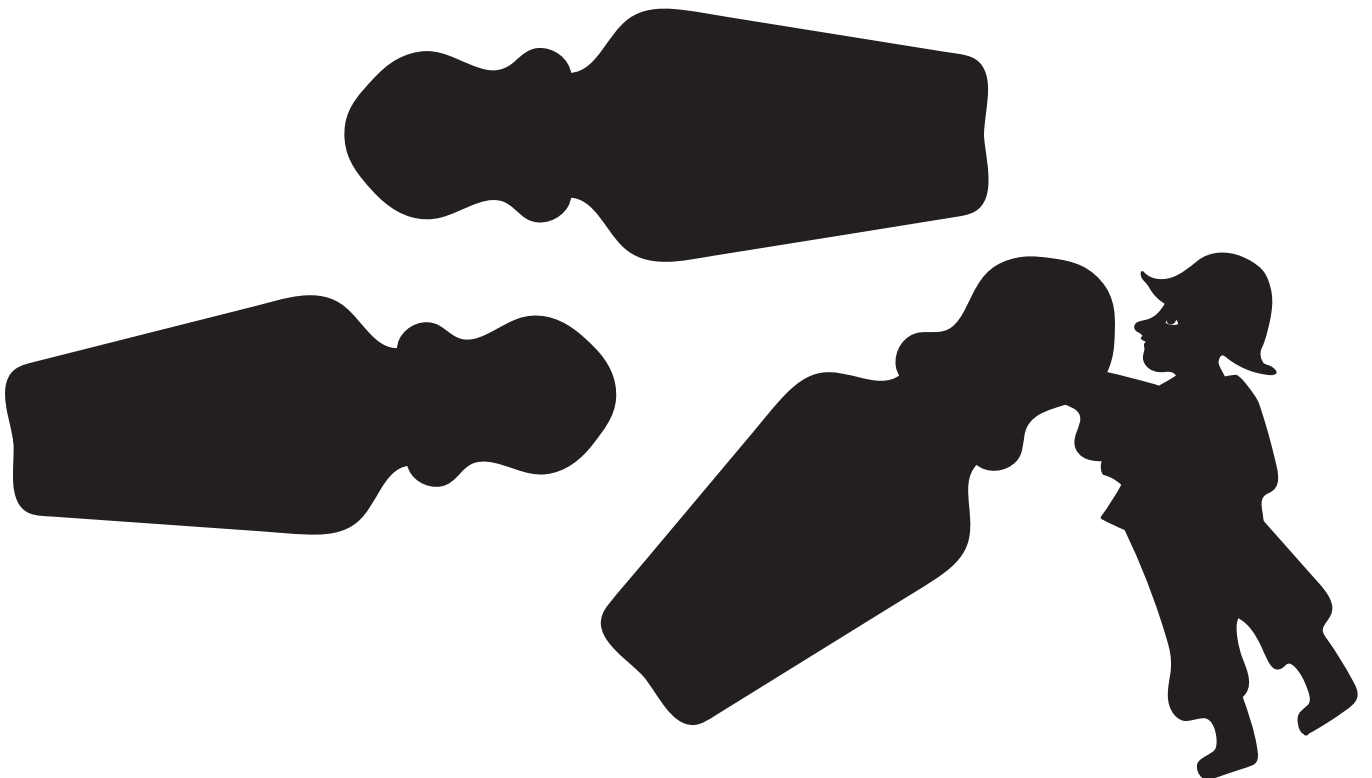

Ενώ βυθιζόταν σε αυτές τις σκέψεις, βρέθηκε απέναντι σε έναν μικρόσωμο άντρα, τόσο μικρόσωμο που ίσα που έφτανε το ύψος των γονάτων του Καρλ. Ήταν ντυμένος με πολυτελή και κομψά ρούχα και στολισμένος με έναν βελούδινο μανδύα με τον οποίο φαινόταν να σβήνει τα ίχνη του καθώς περπατούσε. Τον φώναξε με το όνομά του, σαν να γνωρίζονταν ήδη, σαν να 'ταν φίλοι και τον περίμενε. «Καρλ, Καρλ Κατς! Έλα εδώ!» ακούστηκε κι ο νεαρός βοσκός σάστισε. Αυτές οι λέξεις δεν έβγαιναν από το στόμα του μικρού άντρα κι όμως αντηχούσαν μέσα στο κεφάλι του Καρλ. Φοβισμένος μα και περίεργος, ο βοσκός άρχισε να τον ακολουθεί μέχρι που έφτασαν σε ένα ψηλό περβάζι, όπου κι αντίκρισε το κασικάκι του να εξαφανίζεται στο βάθος. Καθώς περπατούσε, παρατήρησε ότι γύρω του υπήρχαν θάμνοι και μικρά δέντρα που γίνονταν όλο και πιο πυκνά κι όλο και μεγαλύτερα καθώς ανέβαινε ψηλότερα.

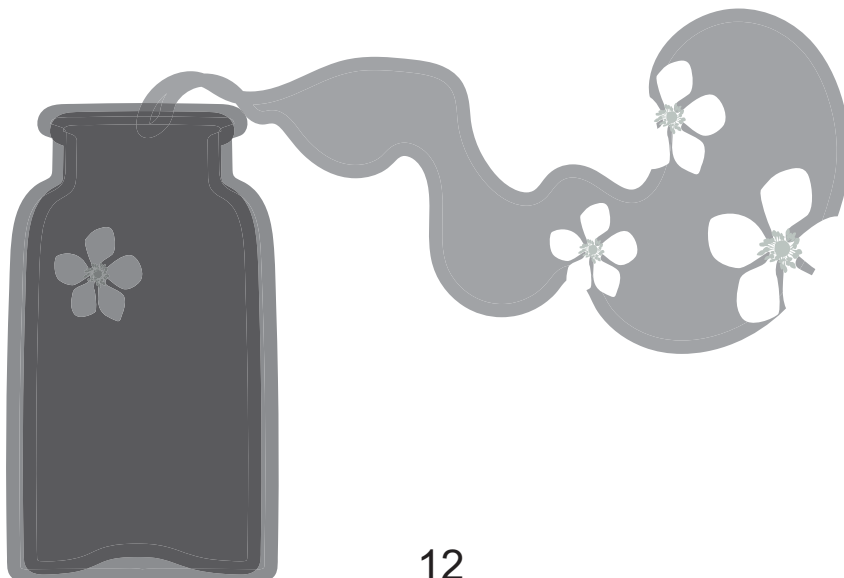
Κάποια στιγμή ο Καρλ συνειδητοποίησε ότι δε βρισκόταν πλέον μέσα σε μια σπηλιά, αλλά στη μέση ενός πολύ πυκνού δάσους. Τα κλαδιά των δέντρων μπλέκονταν μεταξύ τους και δημιουργούσαν μια ατελείωτη σειρά από θόλους, σχεδόν σαν να επρόκειτο για έναν σπουδαίο και μεγάλο πράσινο καθεδρικό ναό. Ξαφνικά, ακούστηκε μια βροντή. «Θα βρέξει;» απόρησε ο Καρλ στρέφοντας το βλέμμα του προς τον οδηγό του. Ο μικρόσωμος άνδρας γύρισε προς τον Καρλ χαμογελώντας και κάνοντας μια γκριμάτσα που έμοιαζε με παιχνιδιάρικη και σκωπτική έκφραση, αλλά δεν απάντησε και συνέχισε να περπατάει. Όσο προχωρούσαν οι θόρυβοι των κεραυνών γίνονταν όλο και πιο συχνοί και δυνατοί, ώσπου τα βήματά τους τους οδήγησαν σε μια απέραντη κοιλάδα. Εκεί, εννέα γίγαντες πετούσαν μια ξύλινη μπάλα προς μερικές κορύνες που ήταν τόσο ψηλές όσο ο Καρλ.

Οι γίγαντες είχαν μακριά λευκά γένια που, για να μην τα πατούν κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού τους, τα έριχναν κάπου κάπου στους ώμους τους. Όταν έφτασε ο Καρλ, γύρισαν προς το μέρος του χαμογελώντας, σαν να 'ξεραν πως θα 'ρθει, σαν να τον περίμεναν. «Καρλ, βάλε τις κορύνες στη σειρά!» ακούστηκε να λένε. Και πάλι έγινε το ίδιο! Και αυτή η φράση δεν ειπώθηκε, αλλά ο Καρλ την άκουσε να αντηχεί μέσα του. Ο νεαρός βοσκός σήκωσε πρώτα τα μανίκια του πουκαμίσου του κι έπειτα προσπάθησε να στερεώσει όρθιες τις τρεις κορύνες που είχαν πέσει κάτω ύστερα απ' την τελευταία βολή. Ήταν φτιαγμένες από πολύ βαρύ ξύλο βελανιδιάς κι ο Καρλ δυσκολεύτηκε να τις σηκώσει.

Αμέσως μετά, ένας άλλος γίγαντας έκανε τη ρίψη του. Η μπάλα κύλησε, παράγοντας τον πιο τρομερό κεραυνό που είχε ακούσει ποτέ ο Καρλ. Εφτά κορύνες έπεσαν, η μία πάνω στην άλλη, προκαλώντας έναν εκκωφαντικό κρότο. Κοκκινισμένος και κουρασμένος ο Καρλ άρχισε να σηκώνει τις τεράστιες κορύνες. Τότε, ο μικρόσωμος άνθρωπος του έδωσε να πιει από ένα γυάλινο μπουκάλι που ήταν διακοσμημένο με χρυσό. Ο Καρλ παρατήρησε ότι οι εννέα γίγαντες έπιναν με μεγάλες γουλιές κι έτσι έκανε το ίδιο. Το νέκταρ που περιείχε το μπουκάλι μύριζε υπέροχο μέλι και βατόμουρα κι είχε αφάνταστα γλυκιά γεύση. Τίποτε από όσα είχε δοκιμάσει στο παρελθόν δεν έφτανε τη νοστιμιά και τη γλυκύτητά του. Αλλά το πιο εντυπωσιακό ήταν ότι η κούρασή του εξαφανίστηκε ως δια μαγείας! Με ανανεωμένο σθένος σήκωσε τις τελευταίες κορύνες και περίμενε να αρχίσει ξανά το παιχνίδι. Οι κορύνες συνέχισαν να πέφτουν κι ο Καρλ συνέχισε να τις σηκώνει δίχως σταματημό... Κι αυτό παρατεινόταν για ώρες σαν ένα παιχνίδι δίχως τέλος. Ήπια ξανά απ' το μπουκάλι εκείνο το νόστιμο νέκταρ που του έδινε δύναμη, μα ξαφνικά φάνηκε να τον ζαλίζει και σύντομα έπεσε σε έναν βαθύ, χωρίς όνειρα ύπνο.

Ξάφνου ο Καρλ ένιωσε τον πρωινό ήλιο να φωτίζει το πρόσωπό του προσπαθώντας να τρυπώσει κάτω απ' τα βαριά και σφιχτά κλεισμένα βλέφαρά του. Ο βοσκός προσπαθούσε να κρατήσει τα μάτια του σφαιλιστά για να συνεχίσει να κοιμάται. Ο ήλιος όμως επέμενε να στέλνει τις φωτεινές μα ενοχλητικές του ακτίνες, οπότε ο Καρλ άνοιξε τα μάτια του προσπαθώντας να συνειδητοποιήσει πού βρισκόταν. Με δυσκολία κατάφερε να καταλάβει ότι βρισκόταν στο παλιό ερειπωμένο κάστρο. Η βλάστηση είχε γίνει πια τόσο πυκνή που είχε σχεδόν καταπιεί το παλιό κάστρο και φαινόταν σαν να μην είχε απομείνει πια σχεδόν τίποτα από αυτό. Τεντώθηκε και κοίταξε γύρω του, δεν υπήρχε κανένα ίχνος του κοπαδιού του. Φώναξε και σφύριξε, αλλά μάταια, καμιά απ' τις κασίκες του δεν ήρθε να τον χαιρετήσει. Ανησυχώντας, ο Καρλ αποφάσισε να επιστρέψει στο χωριό του.

Καθώς περπατούσε στον συνηθισμένο δρόμο της επιστροφής, παρατήρησε ότι υπήρχαν σπίτια που δεν είχε ξαναδεί ποτέ πριν και ψηλά δέντρα εκεί που πρωτύτερα υπήρχαν μόνο μερικοί θάμνοι. Μπερδεμένος, χάιδεψε το πρόσωπό του, συνειδητοποιώντας ξαφνικά ότι είχε ένα μούσι σχεδόν τόσο μακρύ όσο αυτό των γιγάντιων ιπποτών. Συνέχισε να περπατάει, πιο γρήγορα τώρα, μέχρι που έφτασε στο χωριό του. Στο τέλος του δρόμου βρισκόταν το σπίτι του, ακόμα όρθιο, αλλά σε τέτοια κατάσταση που έμοιαζε σαν να είχε πέσει πάνω του μια απ' τις τεράστιες ξύλινες κορύνες που είχε σηκώσει τόσες φορές στο παιχνίδι των γιγάντων. Η στέγη είχε σπάσει, τα παράθυρα είχαν ξηλωθεί και ούτε η γυναίκα του ούτε τα παιδιά του βρίσκονταν μέσα.

Ο Καρλ ξέσπασε σε δάκρυα, σε ένα οδυνηρό κι αγωνιώδες κλάμα. Από τους λυγμούς του ξύπνησαν οι χωρικοί και τον πλησίασαν. Τα παιδιά τον κοίταξαν με περιέργεια. Ένας μεγαλόσωμος άντρας με μακριά γενειάδα έκλαιγε μπροστά τους γοερά. Ωστόσο, οι γέροντες άρχισαν να τον παρατηρούν πιο προσεκτικά, γιατί έμοιαζαν να αναγνωρίζουν κάτι οικείο σε αυτόν. Ο Καρλ σκούπισε τα δάκρυά του, όταν μέσα από το πλήθος είδε να εμφανίζεται μια νεαρή γυναίκα, με μακριά ξανθά μαλλιά κι ένα κοριτσάκι στην αγκαλιά της.

– Πώς σε λένε; ρώτησε ο Καρλ με καρδιά γεμάτη ελπίδα, γιατί στα χαρακτηριστικά της νεαρής γυναίκας έμοιαζε να βλέπει ξανά τη γυναίκα του.

– Λίζε! απάντησε εκείνη χαμογελώντας.

– Κι ο πατέρας σου; την ξαναρώτησε αυτός.

– Τον πατέρα μου τον έλεγαν Καρλ Κατς. Αγνοείται εδώ και τριάντα και πλέον χρόνια. Ανέβηκε μια μέρα στο βουνό με το κοπάδι των κατσικιών του κι από τότε δεν έχουμε νέα του. Οι κασίκες και ο σκύλος επέστρεψαν αλλά όχι ο πατέρας μου, είπε με μελαγχολική φωνή χαμηλώνοντας το κεφάλι της.

– Μα εγώ είμαι ο Καρλ! αποκρίθηκε ο βοσκός.

Οι γέροντες πλησίασαν για να τον παρατηρήσουν ακόμα καλύτερα και αναγνώρισαν σ' αυτόν το ίδιο βλέμμα και το ίδιο χαμόγελο...

– Ναι, είναι όντως ο παλιός καλός Καρλ! είπαν χορωδιακά. Τον αγκάλιασαν κι άρχισαν να τον βομβαρδίζουν με ερωτήσεις.

– Πού κρυβόσουν όλα αυτά τα χρόνια; Πού είχες εξαφανιστεί;

Ο Καρλ δεν μπορούσε να απαντήσει. Ήταν δύσκολο να τους εξηγήσει για τη μικρή πόρτα, τον μικροσκοπικό άντρα, τους γίγαντες, τις τεράστιες ξύλινες κορύνες και για όλα εκείνα τα περίεργα και θαυμαστά πράγματα που έζησε. Με τον καιρό, οι αναμνήσεις έγιναν θολές και η νοσταλγία του χαμένου χρόνου σ' έναν παράξενο και μαγικό τόπο έμοιαζε με το νέκταρ από βατόμουρο και μέλι που φαινόταν σαν να μυρίζει ακόμα.

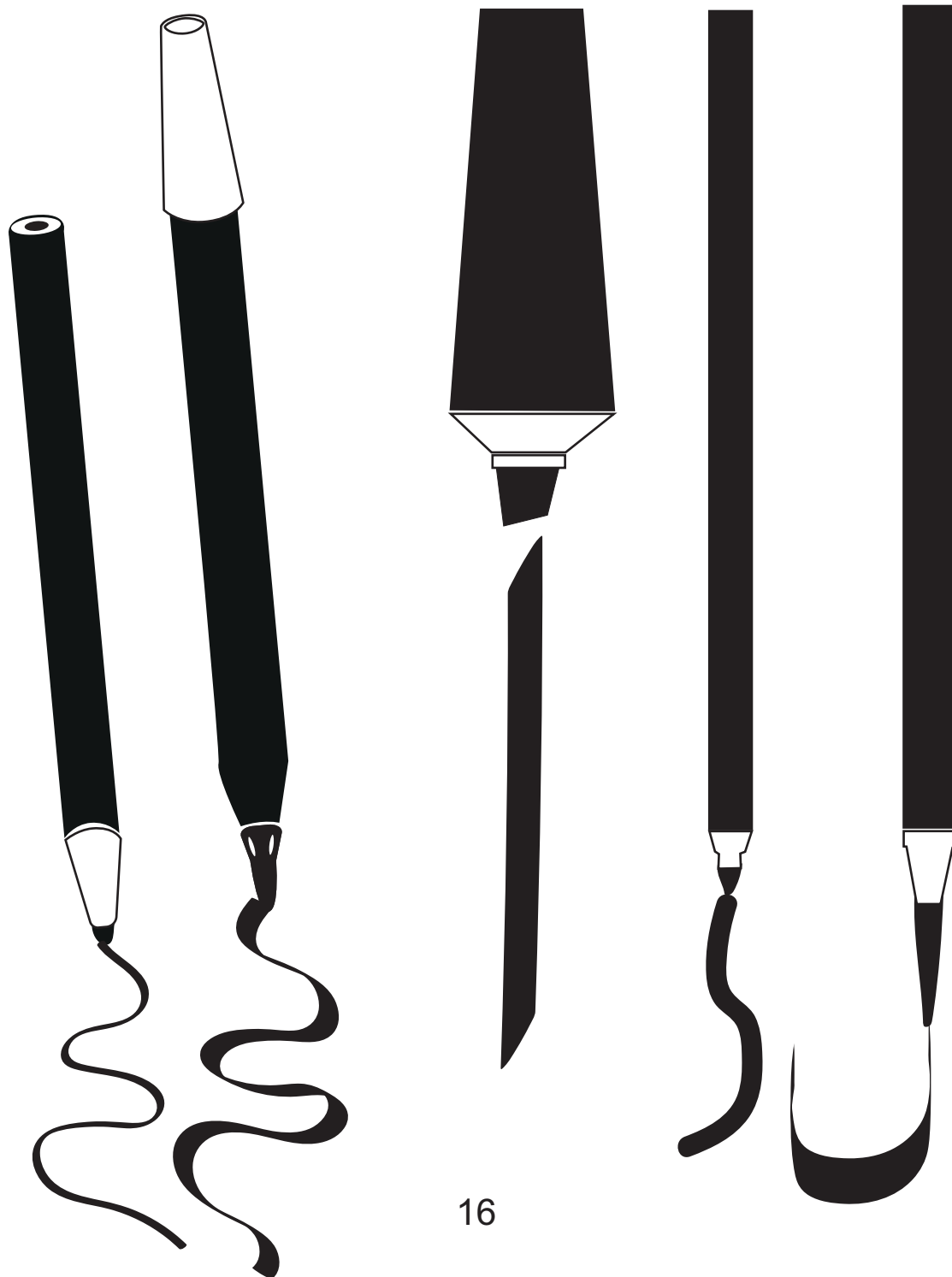

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Τα εργαλεία με τα οποία ζωγραφίζουμε είναι σημαντικά.

Διαλέξτε μαρκαδόρους με διαφορετικές μύτες:

μαρκαδόρους με επίπεδη ή στρογγυλή, λεπτή ή χοντρή μύτη ή μαρκαδόρους με μύτη πινέλο. Πάρτε επίσης μερικά πινέλα και τέμπρες. Μπορείτε να επιλέξετε το μαύρο ή οποιοδήποτε άλλο χρώμα σας αρέσει.

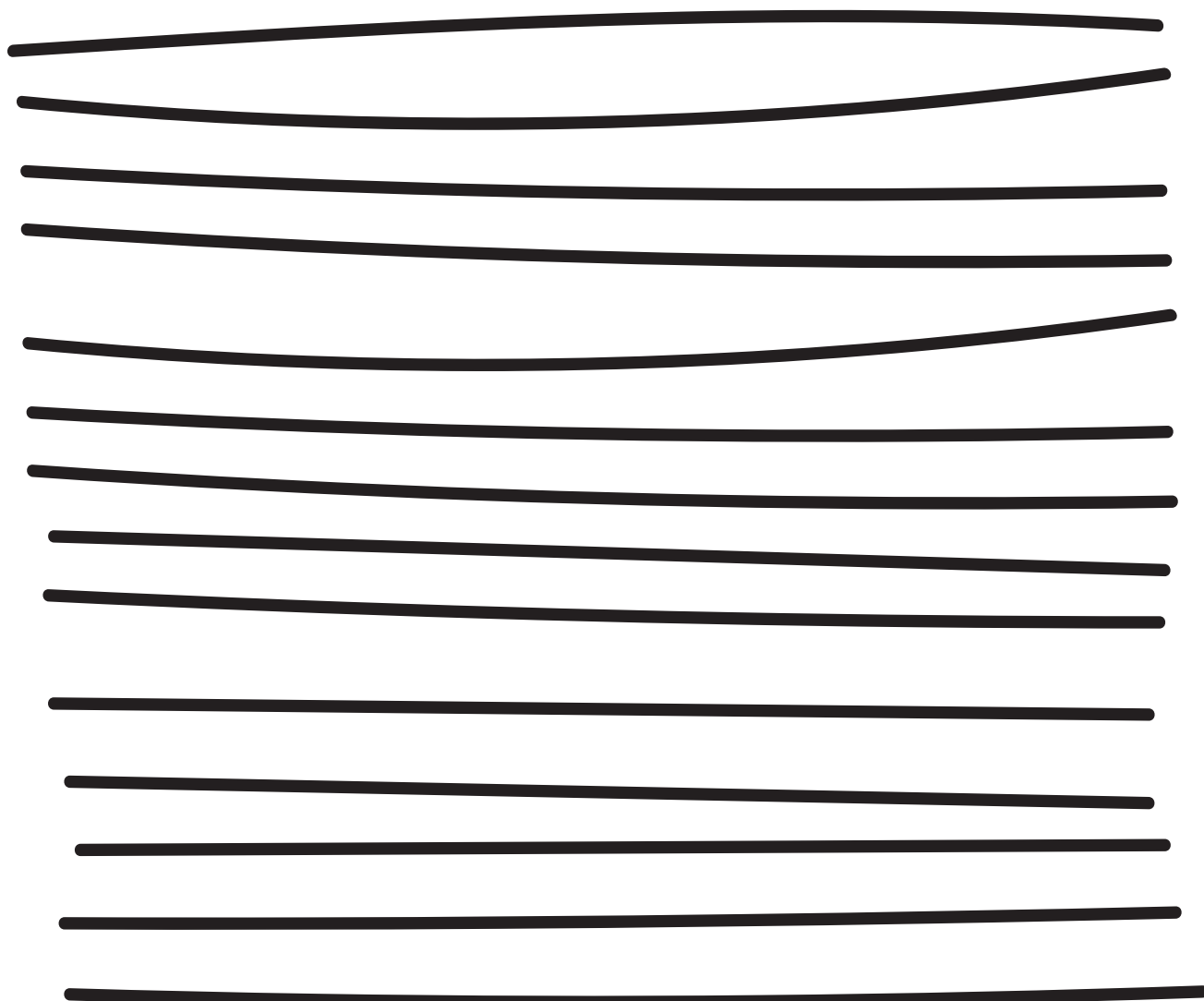

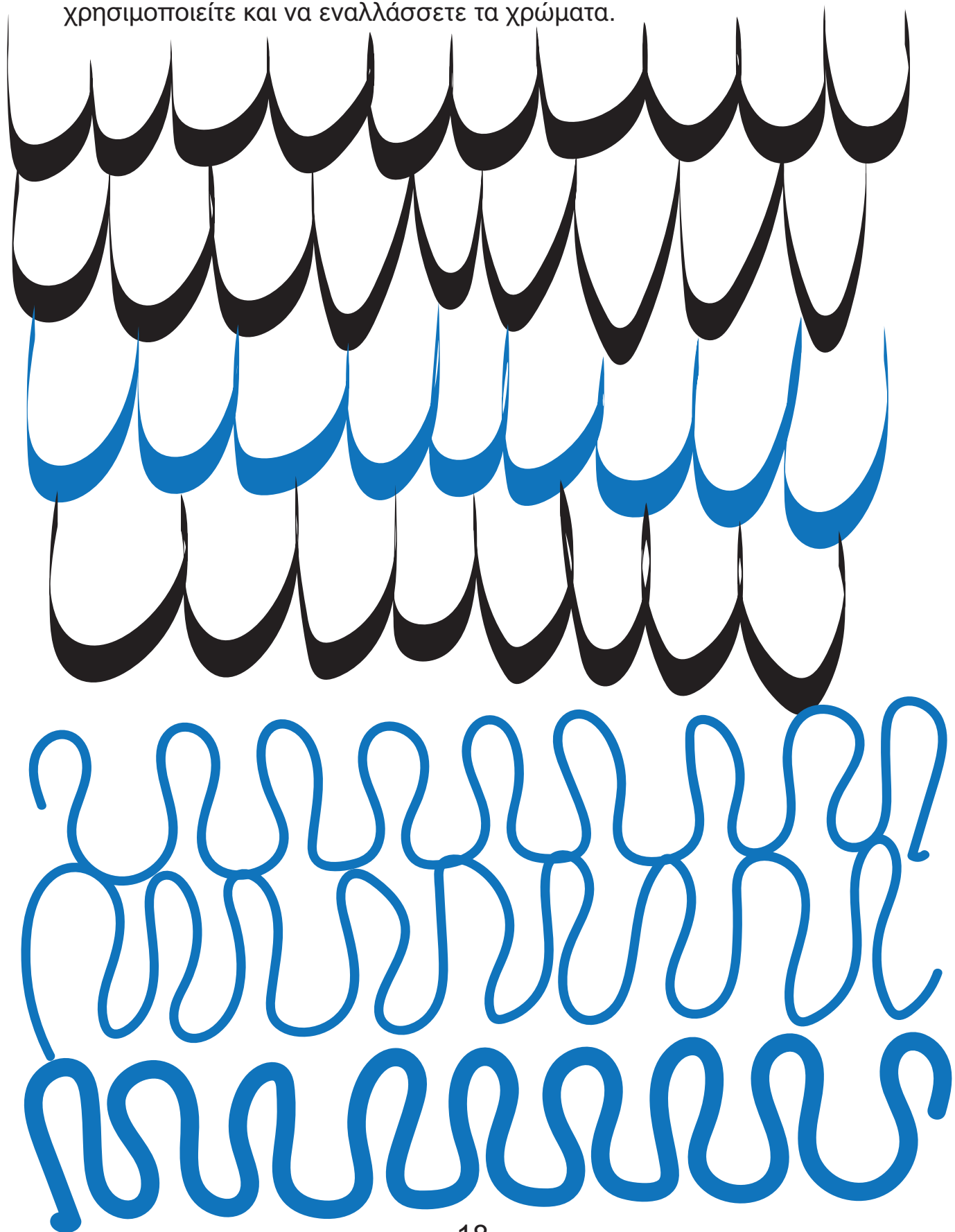
Σχεδιάστε μια σειρά από γραμμές στο μπλοκ ζωγραφικής σας ή σε ένα πρόχειρο φύλλο χαρτί χρησιμοποιώντας ή μολύβι ή μαρκαδόρο με λεπτή μύτη ή και τα δύο εναλλάσσοντάς τα μεταξύ τους.

Σχεδιάστε ευθείες γραμμές, γραμμές που διασταυρώνονται, κυματιστές, διακεκομμένες και ελικοειδείς γραμμές ή ζιγκ-ζαγκ.

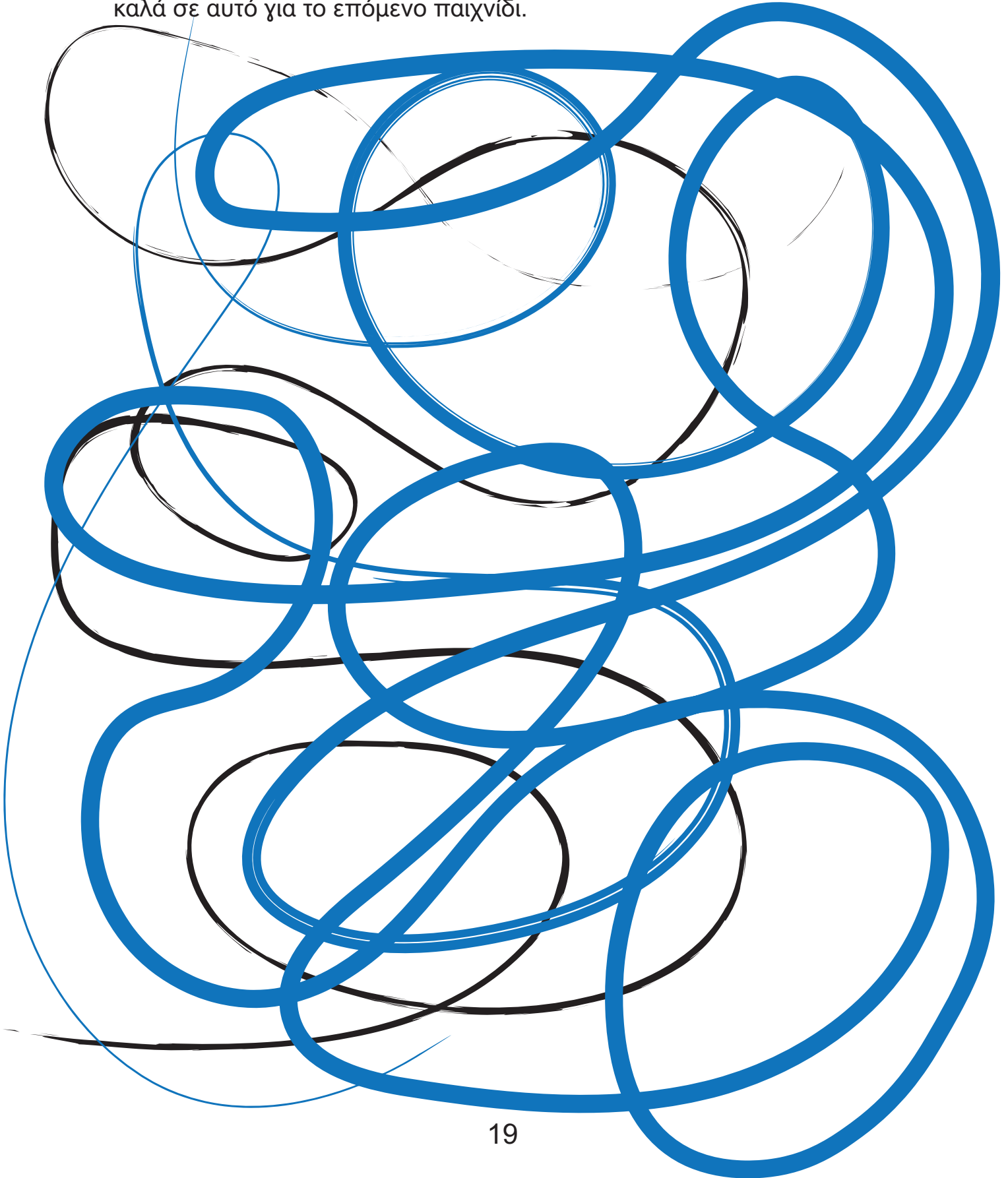
Ακολουθήστε τα παραδείγματα.

Φτιάξτε ένα ενιαίο σύνολο γραμμών σε κάθε φύλλο. Να θυμάστε ότι, αν θέλετε, μπορείτε να αλλάζετε τον τύπο του εργαλείου που χρησιμοποιείτε και να εναλλάσσετε τα χρώματα.

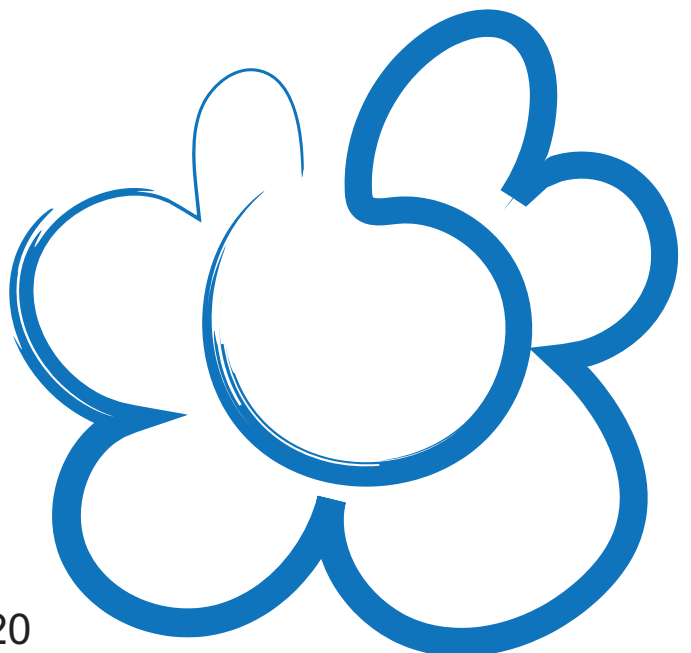
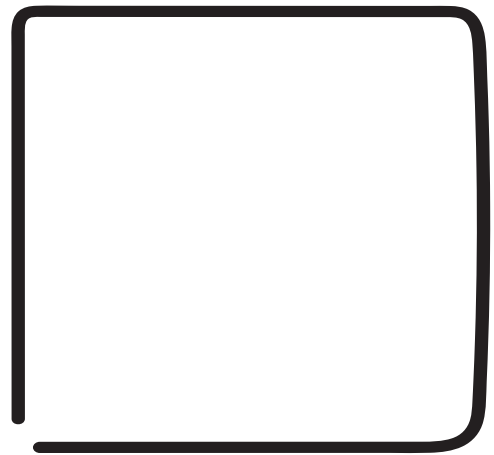
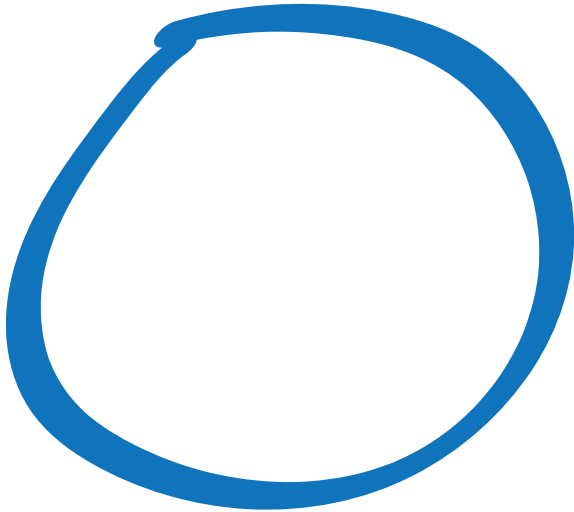

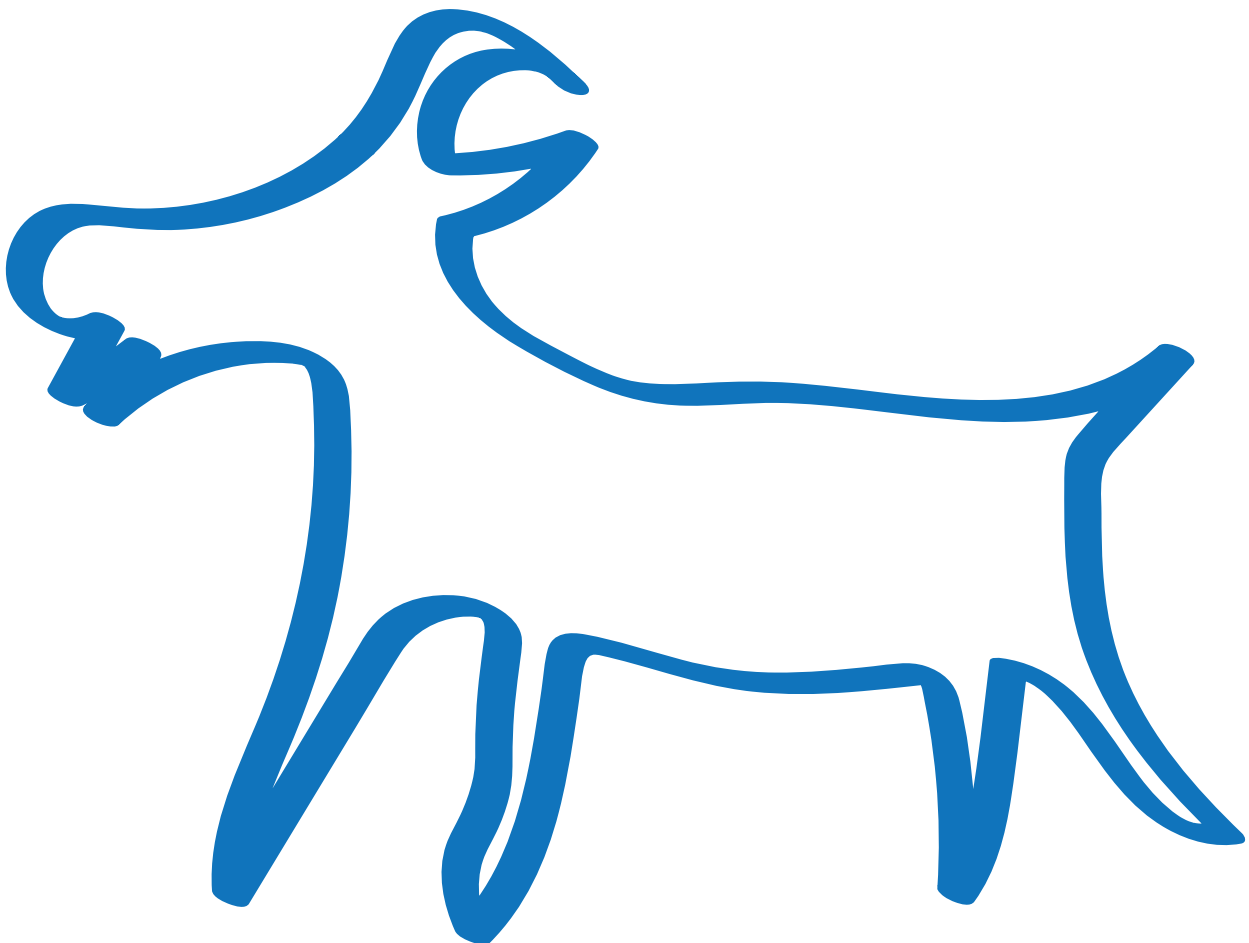
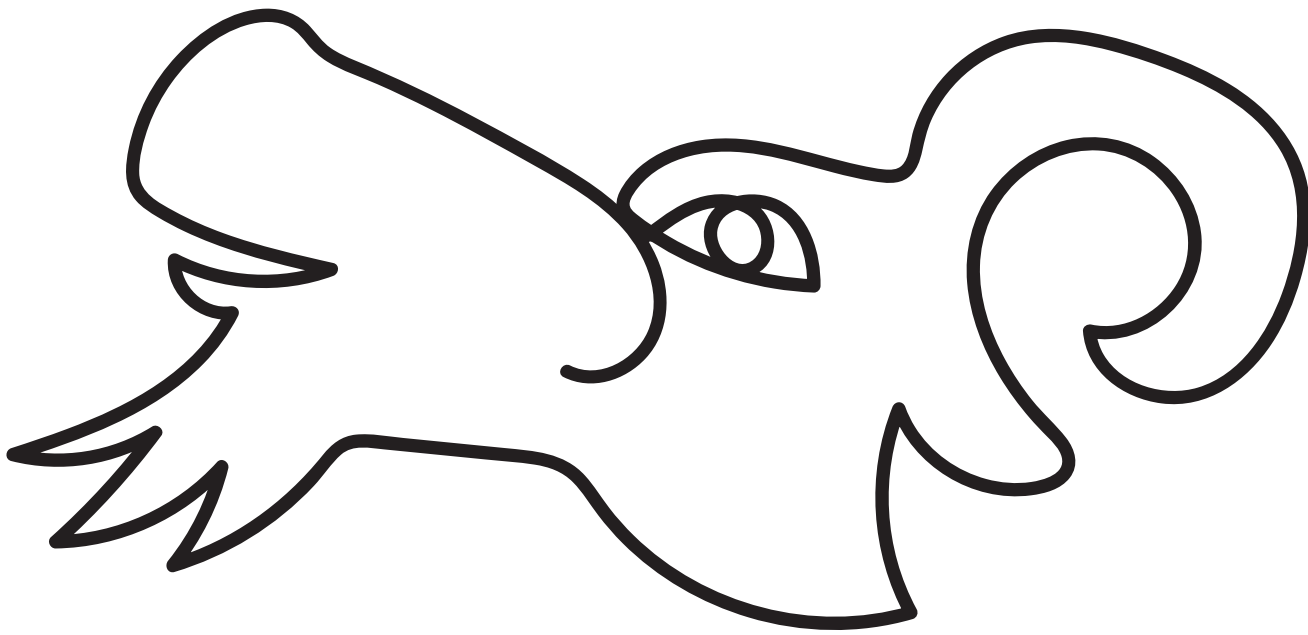
Σχεδιάστε ελικοειδείς γραμμές στο μπλοκ ζωγραφικής σας ή σε ένα πρόχειρο φύλλο χαρτί. Μην ξεχνάτε να εναλλάσσετε τα εργαλεία και τα χρώματα. Κάντε τη σχεδίαση ήρεμα και προσεκτικά, χωρίς να απομακρύνετε το χέρι σας από το χαρτί. Θα χρειαστεί να εξασκηθείτε καλά σε αυτό για το επόμενο παιχνίδι.

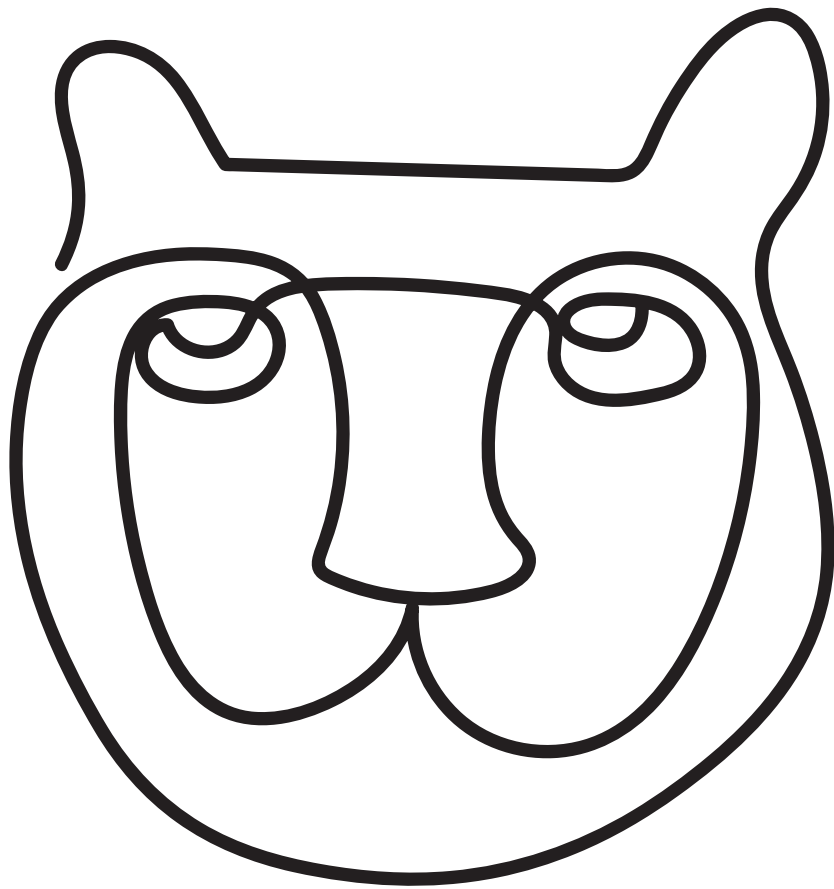
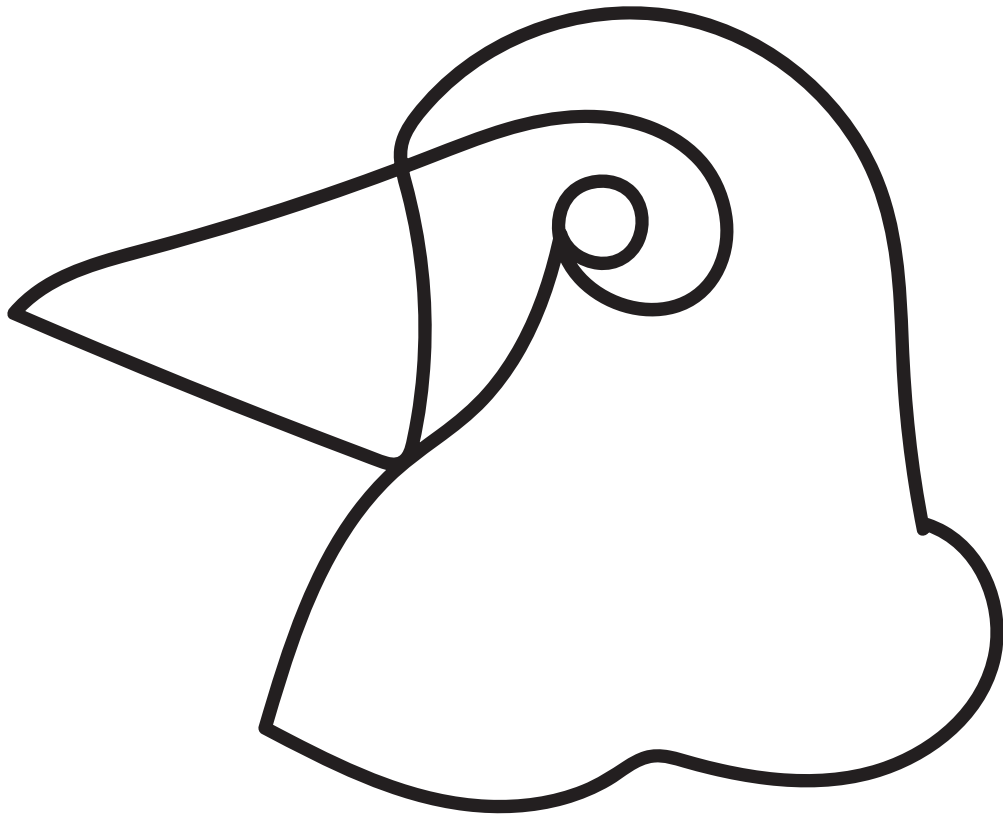
Σχεδιάστε στο μπλοκ ζωγραφικής σας ένα σχήμα χωρίς να απομακρύνετε το χέρι σας από το χαρτί.

Μπορείτε να ξεκινήσετε με απλά σχήματα και όταν νιώσετε αυτοπεποίθηση μπορείτε να δοκιμάσετε πιο σύνθετα σχήματα: λουλούδια, ζώα ή πρόσωπα.

Εξασκηθείτε στο να σχεδιάζετε ζώα και φιγούρες στο μπλοκ ζωγραφικής σας ή σε πρόχειρα φύλλα χαρτί. Χρησιμοποιήστε μία μόνο γραμμή, χωρίς να απομακρύνετε το χέρι σας από το χαρτί.

Τώρα είναι η σειρά σας να συνεχίσετε.

ΑΛΦΑΒΗΤΟ

ΔΑΣΟΣ

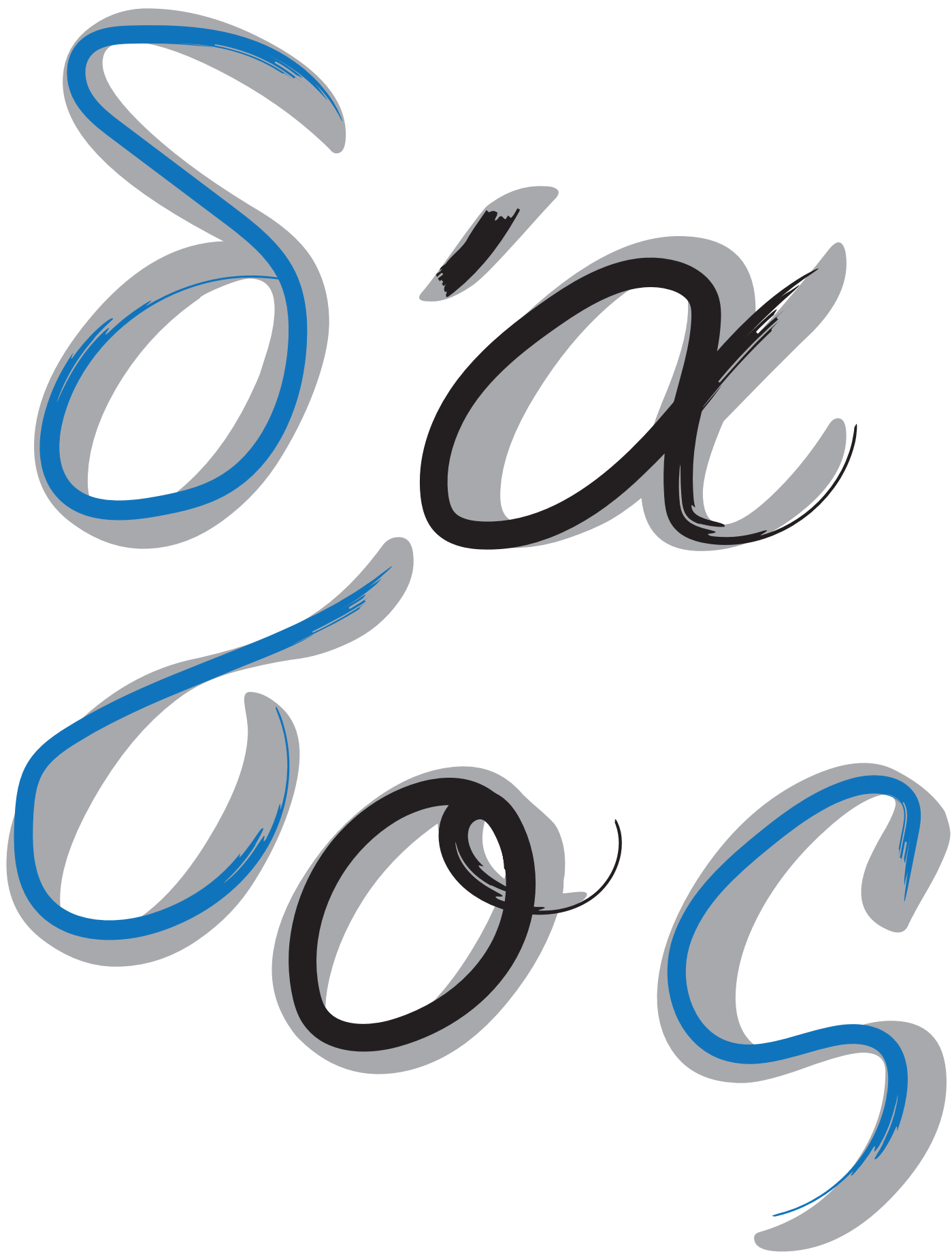
Τώρα, χρησιμοποιώντας όλα τα γράμματα που συνθέτουν τη λέξη-κλειδί, προσπαθήστε να επινοήσετε χαρακτήρες στο μπλοκ ζωγραφικής σας. Για κάθε γράμμα, αναζητήστε ένα αντικείμενο ή ένα ζώο που να αρχίζει με το γράμμα αυτό.

Χρωματίστε τα γράμματα που έχει η λέξη-κλειδί εναλλάσσοντας τα χρώματα.

Προσπαθήστε να είστε ακριβείς και προσεκτικοί με τις άκρες.

Ζωγραφίστε μέσα στα γράμματα χωρίς να απομακρύνετε το χέρι σας από το χαρτί.

δ'άισος

Ενώστε τις τελείες.

δ'άισος

Γράψτε με μολύβι ή μαρκαδόρο με λεπτή μύτη μέσα στα γράμματα, χωρίς να απομακρύνετε το χέρι σας από το χαρτί.

Γράψτε τη λέξη στο μπλοκ ζωγραφικής σας, χρησιμοποιώντας διάφορα εργαλεία (π.χ. μολύβι, μαρκαδόρο με χοντρή ή λεπτή μύτη, πινέλο) και διαφορετικά χρώματα.

Σολος

Σολος

Με τη συγχρηματοδότηση
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Όλο το περιεχόμενο είναι αδειοδοτημένο σύμφωνα με το NC-ND 4.0

Το έργο STORIAS συγχρηματοδοτείται από το πρόγραμμα ERASMUS+ της Ε.Ε. Το περιεχόμενό του αντικατοπτρίζει τις απόψεις των συγγραφέων και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχει.

(Κωδικός έργου: 2021-1-FR01-KA220-SCH-000029483).